

haver endelig forment, at der burde aabnes Udgang til at vælge søyndige Medlemmer af Retten, ogsaa blandt Officererne i den kongelige Marine, idet det derved ikke blot bliver muligt at føre Retten til Nytte den større nautiske Dannelse, der maatte kunne findes i Søofficersstanden, men tillige Kreds for de Valgbare udvides, hvilket neppe kan anses for at være uden Betydning med Hensyn til, at mange af de dygtigste og kyndigste Skibsførere idetmindste en stor Deel af Aaret kunne antages at være forhindrede fra at tage Sæde i Sø- og Handelsretten. Det er en Selvsølge, at en Søofficers Besiddelse til Medlem af denne ikke skulde være til Hindring for, at han i sin Funktionstid kan udcommanderes i Tjeneste, deels af denne Grund, deels fordi det overhovedet maatte anses stemmende med, hvad Hensyn til Søofficerens militære Stilling tilsiger, foreslaae vi en Tilføining til § 6 om, at Justitsministeriet forinden Valget af en Søofficer stadfæstes desangaaende har at forhandle med Marineministeriet. Iøvrigt skulle vi endnu kun med Hensyn til Udgangsfordelingen mellem de handels- og søyndige Medlemmer bemærke, at vi troge, at det vil være rettest at overlade den nærmere Regler herfor, saavel som overhovedet den mere specielle Ordning af Forretningsgangen, der under ogsaa Bestemmelsen af de Dage og Tider, da Retten skal holdes, om visse Retsbøger skulle bestemmes for større, mindre for mindre Sager (under 100 Rdlrs. Værdi), og atter andre til Vidneførsel osv., til Rettens og da navnlig Formandens Afgjørelse. Dertil sigtende Forslag tillader man sig at stille til Udkaftets §§ 8 og 18.

Efter Udvalgets Anskuelse er der ikke tilstrækkelig Anledning til at holde Valgene af de handelskyndige og af de søyndige Medlemmer afsondrede, hvorimod det turde være det simplest og naturligste at lade de 3 Elementer, der formentes at burde have Indflydelse paa Valget af Sø- og Handelsrettens ikke-rets lærde Medlemmer, nemlig Communalbestyrelsen, Grossererforeningens Comitee og Skipperlaugets faste Comitee, samvirke ved Valget under Et af de sø- og handelskyndige Medlemmer. Udkaftets § 2 foreslaaes affattet i Overensstemmelse hermed.

De øvrige Endringer i Udkaftets enkelte Paragraffer i samles 1ste Afsnit, som Udvalget tillader sig at bringe i Forslag, og som nedenfor villes findes nærmere angibne, skal man her kun videre omtale 2, nemlig til Udkaftets § 5 og til § 8. Den første, der gaaer ud paa en Tilføining om, at Formandens Gage skal sættes lige med den, der tillægges Overretsjustitiarierne, er motiveret ved den Betragtning, at det, for at den nye Ret skal kunne hævede sin Betydning og vinde Anseelse, er af det højeste Vigtighed, at Formandsposten indtages af en særdeles dygtig Mand, og at Retten, naar man har været saa heldig at faae en saadan Mand, kan vente at beholde ham i begge Henseender vil det imidlertid ikke blive uden Indflydelse, at Gagen sættes nogenlunde rundelig, ligesom det formodentlig turde være hensigtsmæssigt, saaledes som det er paatænkt med Hensyn til Justitiargagerne, at lade Formandsgagen stige ved Alderstillæg.

Den anden foreslaede Endring til § 8 angaaer Antallet af de Retsmedlemmer, der skulle tage Deel i hver enkelt Sags Behandling og Paafjendelse. Man har i denne Henseende meent, at Udkaftets Bestemmelse, at 2 Medlemmers Tilstedeværelse foruden Formandens, skulde være tilstrækkelig, vel kunde være rigtig i mindre Sager, navnlig dem, paa hvilke 3de August 1824 kommer til Anvendelse, men at det iøvrigt burde være Reglen, at 4 Medlemmer skulle være tilstede foruden Formanden, — en Regel, hvorfra der kun skulde kunne gjøres Undtagelse, naar Vidneførsel finder Sted i et overordentligt Retsmøde, og dette endda, navnlig efter nogle af Udvalgets Medlemmers Mening, kun i særegne Tilfælde, hvorom nærmere nedenfor ved Udkaftets 3die Afsnit. Idet man nemlig gaaer ud fra, at det er rettest at foreskrive et bestemt Antal Voterende og ikke at overlade det til Formandens Bestemmelse i hver enkelt Sag, om flere end det lovbestemte ringeste Antal skulle tillades, ligesom det vel iøvrigt turde være antageligt, at det foreskrevne Minimum i Virkeligheden ogsaa vilde blive Maximum, har man maattet holde for, at et Antal af 3 Voterende, hvoriblandt 2 ikke-rets lærde Dommere, at de